

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713010442
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713010442.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.02.2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaní

F. Š., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom P., okres K.
K., t. č. v ÚVTOS Sučany

T. C., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom O. Š. Č.. XX, okres
K. K.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 12.12.2011 v nočných hodinách, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov a následnej vzájomnej dohode, prišli k penziónu zv. Spitzenberg súpisné číslo XXX v obci O. Š. okres K. K., evidovaný na liste vlastníctva č. XXX ako rodinný dom, na ktorom obvinený Ď. vykopol na vchodových dverách drevenú latku a cez vzniknutý otvor prestrčil ruku a otvoril dvere, následne všetci vošli dovnútra, prehľadali penzión, poškodili dvere na kotolni a odcudzili sadu náradia v hodnote 19,88 €, fľašu pepermintového alkoholu v hodnote 6,44 €, sekeru v hodnote 9,28 € a koreniny s kávou v hodnote 5 €, čím majiteľovi penziónu G. V., nar. XX.XX.XXXX spôsobili krádežou škodu v sume 40,59 € a na zariadení v sume približne 200,50 €,

obžalovaný F. Š. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že dňa 12.11.2010 bol právoplatne odsúdený rozsudkom OS Martin sp. zn. 13T/10/2010 z 09.11.2010 pre pokus prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 14, § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do NVÚ so stredným stupňom stráženia,

obžalovaný T. C. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že dňa 12.01.2010 bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom OS Martin sp. zn. 2T/200/2009 zo 17.12.2009 pre pokus prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 14, § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu,

t e d a

obž. F. Š. a obž. T. C.

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, čin spáchali vlámaním, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení,

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a čin spáchali najmenej s dvoma osobami,
č í m s p á c h a l i

obž. F. Š. a obž. T. C.

- prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.
- prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Za to sa obž. F. Š. o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje vo výroku o treste

- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/123/2012 zo dňa 19.10.2012, právoplatný 21.11.2012, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,
- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/210/2012 zo dňa 27.11.2012, právoplatný 27.11.2012, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu,
- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/123/2012 zo dňa 18.12.2012, právoplatný 18.12.2012, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu,
- rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/131/2012 zo dňa 16.04.2013, právoplatný 16.04.2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu,
- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/203/2012 z 30.05.2013, právoplatný 22.06.2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu

Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za to sa obž. T. C. o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obvineného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje vo výroku o treste

- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/192/2012 zo dňa 24.05.2013, právoplatný 24.05.2013, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,
- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/203/2012 zo dňa 30.05.2013, právoplatný 15.06.2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu

Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného G. V., nar. XX.XX.XXXX v O. Š., bytom O. Š. Č.. XXX, okres K. K. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 2 Pv 354/2012 podal dňa 07.02.2013 tunajšiemu súdu obžalobu aj proti obvineným F. Š. a T. C., stíhaným prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a pre prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, oboznámením s pripojenými trestnými spismi, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovaným, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v ich prospech.

Obžalovaný F. Š. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe.

Postupom podľa 333 ods. 3 Tr. por. obžalovaný odpovedal na niektoré otázky tak, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; ako bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; rozumie právnej kvalifikácii skutku ako určitému trestnému činu; bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu; dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin. Obžalovaný na dané otázky odpovedal kladne slovom - „áno“.

Prokurátor a obhajkyňa zhodne navrhli, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Samosudca Okresného súdu v Martine uznesením prijal vyhlásenia obžalovaného, pričom vyslovil, že dokazovanie v predmetnej trestnej veci sa vykoná iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Obžalovaný T. C. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe prokurátora.

Postupom podľa 333 ods. 3 Tr. por. obžalovaný odpovedal na niektoré otázky tak, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; ako bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; rozumie právnej kvalifikácii skutku ako určitému trestnému činu; bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu; dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin. Obžalovaný na dané otázky odpovedal kladne slovom - „áno“.

Prokurátor navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Samosudca Okresného súdu v Martine uznesením prijal vyhlásenia obžalovaného, pričom vyslovil, že dokazovanie v predmetnej trestnej veci sa vykoná iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Na hlavnom pojednávaní konanom 25.02.2014 súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal len listinné dôkazy, potrebné pre rozhodnutie súdu o vyššie uvedených výrokoch. Z odborného vyjadrenia č. 598/2012 na č.l. 65-68 spisu vyplýva, že znalecká organizácia JHS s.r.o. Martin ohodnotila odcudzené veci uvedené vo výroku tohto rozsudku na sumu 40,59 € a na poškodenom zariadení obvinení spôsobili

škodu vo výške 200,50 €. Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obaja obžalovaní od roku 2006 nemajú žiadny záznam v evidencii priestupkov.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný F. Š. bol doposiaľ 14- krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu v Martine sp. zn. 3T/203/2012 z 30.05.2013, právoplatným 22.06.2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 13 T 123/2012 z 19.10.2012, ktorým bol obž. F. Š. právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom dňa 29.07.2013 došlo k zmene väznice z ústavu so stredným stupňom stráženia na ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný T. C. bol doposiaľ 7- krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu v Martine sp. zn. 3T/203/2012 z 30.05.2013, právoplatným 15.06.2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 3 T 192/2012 z 24.05.2013, ktorým bol obž. T. C. právoplatne uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ďalej sa súd oboznámil s pripojenými spismi Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/123/2012, 2T/200/2009, 3T/192/2012, 13T/10/2010.

Konanie oboch obžalovaných súd právne posúdil ako

- prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaní dňa 12.12.2011 spoločným konaním si prisvojili cudziu vec (sadu náradia, fľašu pepermintového alkoholu, sekeru a koreniny s kávou) tým, že sa jej zmocnili, čin spáchali vlámaním, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení (obžalovaný F. Š. rozsudkom OS Martin sp. zn. 13T/10/2010 z 09.11.2010 a obžalovaný T. C. trestným rozkazom OS Martin sp. zn. 2T/200/2009 zo 17.12.2009), a ako prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., nakoľko obžalovaní dňa 12.12.2011 spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlija iného (penziónu poškodeného) a čin spáchali najmenej s dvoma osobami.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaných súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal z zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obžalovanému F. Š. zobral do úvahy fakt, že u obžalovaného zistil rovnováhu tak poľahčujúcich okolností /obžalovaný sa k trestnému činu priznal a aj ho oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom / ako i príťažujúcich okolností / obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený/.

Nakoľko obž. F. Š. predmetný skutok /zo dňa 12.12.2011 / spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin / trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/123/2012 zo dňa 19.10.2012 /, súd bol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest, ktorý nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu súd je toho názoru, že z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie na nápravu obžalovaného F. Š. je nevyhnutné pôsobiť uložením súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý súd uložil pri strede zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 30 mesiacov, keďže súd mohol obžalovanému za spáchanie týchto prečinov uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 1 až na 5 rokov. Pri uložení súhrnného trestu súd obligatórne zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/123/2012 zo dňa 19.10.2012, v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/210/2012 zo dňa 27.11.2012 v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/123/2012 zo dňa 18.12.2012, v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/131/2012 zo dňa 16.04.2013 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/203/2012 z 30.05.2013.

Aj napriek tomu, že obžalovaný F. Š. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, súd prihladol na zmenu väznice zo dňa 29.07.2013 a obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obžalovanému T. C. zobral do úvahy fakt, že u obžalovaného zistil rovnováhu tak poľahčujúcich okolností /obžalovaný sa k trestnému činu priznal a aj ho oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom / ako i prirážajúcich okolností / obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený/.

Nakoľko obž. T. C. predmetný skutok /zo dňa 12.12.2011 / spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin / trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/192/2012 zo dňa 24.05.2013/ , súd bol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest, ktorý nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu súd je toho názoru, že z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie na nápravu obžalovaného T. C. je nevyhnutné pôsobiť uložením súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý súd uložil v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 20 mesiacov, keďže súd mohol obžalovanému za spáchanie týchto prečinov uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 1 až na 5 rokov. Pri uložení súhrnného trestu súd obligatórne zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/192/2012 zo dňa 24.05.2013 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/203/2012 zo dňa 30.05.2013.

Nakoľko obžalovaný T. C. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného G. V., nar. XX.XX.XXXX v O. Š., bytom O. Š. Č.. XXX, okres K. K. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie z nasledovných dôvodov. Predmetného skutku sa okrem obžalovaných dopustili i ďalšie osoby a pre spravodlivé rozhodnutie o náhrade škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie (zistiť ako sa ten ktorý obžalovaný podieľal na spáchaní prejednávaného skutku), čo by predžilo trestné konanie, a z tohto dôvodu súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho

výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.